

Pervane

– Şükran Aydoğın · 24 Ekim 2016

Rab'bin izni olmadıkça dönmezmiş dünya. Su akmaz nehirler kurur güneş batmazmış

O' izin vermedikçe sevmezmiş gönül, kul olamazmış

Rabbine dönmeyen cenneti ümit edemezmiş

Ki sen

Ki ben

Biz

Aşkî bilmeseydik buz tutar mıydı aşksız kalınca yüreğimiz...Üşürmüydük?

Ayrılık gözyaşı olurmuydu yürekte? Tende ateş gönül de sevda olmasa yaşanırmıydı?

Şu yalan dedikleri dünyada...

Ki;

Rabbin mabedinde secde ederken başımız

Sevgiliye dua için açılırmıydı eller?

Vuslata

Muhabbete

Sevgiye

Ah kalp!

Saat misin sadece? Duruversen sevgisiz

Rab istermiydi?

Kulu aç kalsın kulu aşksız kalsın

Sevin demedi mi peygamberler ümmetine?

Şimdi avuçlarıma dökülen dua gözlerimdeki sitem, dilimdeki isim

Kaderin şurası dediği köşede

Ki sen

Ki ben

Biz

Kış ortasında açar mıydı böyle bahar gönlümüzde? Rab izin vermese

Ah tenim! Yanma soğusun hücrelerini dağlayan kor

Adem'in yasak elmasını yeme Havva'ya uyma

Yer gök inleme, titreme, depremler dolusu yıkma hayallerimi

Nuh'un gemisine sığınan sevdayı, kaç kez çiftleştireceksin?

Seller akarken, sular boğarken kaç kitap daha inecek?

İnsanlık kaç bin yıl daha günah gemisinde imkânsıza sürüklenecek

Hamdık pişmedik pişmeden yandık
Bir mum alevinde pervaneyim hala dönmekteyim
Ah! ölme gönlüm ölümsüz değilsin
Sende beni, bende seni öldürme...!

Şükran Gülcenaz AYDOĞAN